

om, hvad et lille bidragyderland kan tænkes at komme med af sanktioner.

Hvad er det for store, voldsomme sanktioner, hr. Helge Adam Møller vil udføre over for præsident Milosevic? Det vil jeg gerne høre noget om, for jeg kan ikke se, at der er nogen som helst ting, der vil gøre indtryk på den person. Og hvis vi ikke gør det, vi gør nu, er alternativet altså indeburing bag pigtråd i et uvist antal år med deraf følgende menneskelige tragedier.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Til fru Elisabeth Arnold: Undskyld udtrykket, men det er jo noget vrøvl. Vi foreslår ikke, at disse personer skal tilbringe deres resterende tilværelse i Danmark eller andre steder bag pigtråd. De skal have lov til at komme ud på det danske arbejdsmarked. De skal have lov til at tage arbejde ligesom en hver anden, og i det omfang, de ikke kan, skal de have bistandshjælp.

Nej, det vigtige for os er, som det er understreget gang på gang, at i det øjeblik situationen muliggør, at de kan sendes tilbage til Serbien – og der er jo tegn i sol og måne på, at det kan ske om måske 3 måneder, måske 3 år, måske 4 år – skal de vende tilbage til Serbien, medmindre de har haft denne tilladelse i over 7 år og efter vores mening er velintegrerede i det danske samfund, dvs. at de har lært sproget, har tilpasset sig og har forstået den måde, man lever på i Danmark. Så kan de få lov til at blive.

Men indtil da, under det midlertidige ophold, skal de have samme rettigheder som danske statsborgere, og selvfølgelig skal de behandles ordentligt, så længe de ikke kan sendes tilbage. Men den dag situationen er normal i deres eget land, skal de altså vende tilbage. Så derfor er der ikke noget med pigtråd, overhovedet intet!

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det svar var jeg meget glad for at høre fra hr. Helge Adam Møller, for det viser jo, at bortset fra varigheden af den periode, hvor de har den midlertidige opholdstilladelse, er vi jo enige om de vilkår, der skal tilbydes de pågældende personer.

Vi siger 3 år. Det er det maksimale tidsrum, vi kan tillade os at lade de personer gå i uvished, derefter må vi give dem permanent opholdstilladelse. Men hvis der inden for de 3 år indtræder forhold i hjemlandet, som gør det muligt, at

de pågældende personer kan vende hjem på betryggende vis og ikke ender som kanonføde et eller andet sted ved fronten, skal deres opholdstilladelse selvfølgelig ikke forlænges. Sådan skal det være, og her er vi fuldstændig enige. At hr. Helge Adam Møller vil have det udstrakt til mere end 3 år, er så en anden ting; men de vilkår, de skal have under den midlertidige opholdstilladelse, er vi åbenbart enige om, og det er jeg glad for.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Det er korrekt, at de vilkår, de skal have indtil den dag, de kan vende hjem, er vi enige om. Lad os slå det fast.

Men der er i hvert fald to ting, vi alligevel ikke er enige om, ud over grænsen på 3 eller 7 år. For det første ønsker vi meget klart, at det skal slås fast, at det er en forpligtelse. Det skal stå i lovteksten, at de serbere – og for vores skyld også alle andre, der bliver udvist af Danmark, fordi de ikke opfylder kravene – skal medvirke positivt og aktivt i udsendelsessituationen. Der er jo et antal af dem, som med alle til rådighed stående midler stritter imod, selv om det er bestemt, at de skal ud af Danmark. Det forhindrer dem i at blive udsendt, og det synes vi altså ikke skal belønnes.

Jeg vil også godt lige nævne som det sidste, at der står på side 11 i bemærkningerne til lovforslaget, at den dag indrejsehindringerne til Serbien ophører og der er mulighed for at vende tilbage uden betænkelighed, skal man måske vende tilbage. Det står der faktisk, ganske vist med lidt andre ord, men det er det, der er meningen. Selv her siges det ikke engang, at det er et krav, og det er det, vi ønsker slået fast hundrede procent. Selv om det sker inden for 3-års-fristen og denne lov er trådt i kraft, er det ikke engang sikkert, man skal sendes tilbage til Serbien, og det er urimeligt.

Anne Bastrup (SF):

Lovforslaget er efter SF's opfattelse den eneste udvej i en kneben situation, når det er ministerens juridiske vurdering, at man ikke kan anvende udlændingelovens § 9, stk. 2, nr. 4. Det forstår jeg nu ikke, men sådan er der så meget.

De mennesker, forslaget drejer sig om, har siddet uvirksomme i asylcentre i flere år med al den usikkerhed og angst, det indebærer. Derfor er det vores opfattelse, at der skal gives varig opholdstilladelse, altså svarende til gennemfø-